ప్రశ్న నిమిత

మరో ఇరాక్?

నెలనెలా సందేహాల సందోహాలు

ఈ సంఘటన మా ఇంట్లో జరిగి కొన్నేళ్ళయింది. ఊరికి దూరంగా పొలంలోనే ఇళ్ళు కట్టుకొని నివసిస్తూ, ఓ చిన్న ప్రతిగ్రామంగా మారిన మా రైతు సమూహసమాజంలో దాదాపు ప్రతి ఒక్కరి ఇంట్లో ఒకటో రెండో కుక్కలు ఉండడం ఒక రివాజు. అలాగే మా ఇంట్లోనూ ఎప్పుడూ రెండు కుక్కలు ఉండేవి. మా కుక్కలన్నింటిలోకి మాకు బాగా దగ్గరైనవి పప్పీ, జాకీ. నాన్న పప్పీని తెచ్చిన రెండు నెలల తర్వాత, ఇంకా కళ్ళు కూడా తెరవని జాకీని తెచ్చారు. ఆ రోజంతా జాకీ చుట్టూ అమితానందంగా తిరుగుతూ , అతి త్వరలోనే మంచి స్నేహం ఏర్పరుచుకుంది పప్పీ. అంతగా కలిసిపోయి ఒకదాన్ని వదిలి మరోటి ఉండలేనట్లుగా ఉండేవి. ఒక తల్లికి పుట్టిన మా ముగ్గురికన్నా వాటి బంధమే చూడ ముచ్చటగా ఉందని మా అమ్మ అప్పుడప్పుడూ అంటూ ఉండేది (ప్రతి చిన్న విషయానికి జగడాలాడుతూ, చీటికీ మాటికీ అలుగుతుండే మమ్మల్ని చూస్తే అలా అనిపించడమూ సహజమే).

అవి కొంచం పెద్దవైన తర్వాత ఓ ప్రమాదం, జనార్ధనరావు గారింట్లో ఉండే రాజా రూపంలో వచ్చింది. ‘రాజా‘ చూడ్డానికి కుక్కలాగా కాక ఓ చిన్న సైజు సింహంలా ఉండేది. దానికి తోడు చుట్టు పక్కలున్న పొలాలన్నీ తన సొంతమైనట్లు సాయంత్రమైతే చాలు, షికారుగా వచ్చి, ఆ పొలంలో ఉండే కుక్కలతో కొట్లాడి, వాటికి ఒంటినిండా గాయాలు చేసి, వెళుతూ వెళుతూ జాగ్రత్తగా మసులుకోమని చెప్పినట్లుగా మొరిగి వెళుతుండేది. ఈ జంఝాటంలో మొదటిసారి మా పప్పీ మూతి బాగా గాయపడి మానడానికి పాపం చాలా రోజులే పట్టింది. అలాగని రాజా వచ్చే సమయానికి మా కుక్కల్ని కట్టేసి ఉంచితే, మమ్మల్ని భయపెట్టి, కట్టేసిన కుక్కల దగ్గరకి వెళ్ళి ఫైటింగ్ చేసి వెళుతుండేది. ఓసారి జనార్ధనరావు గారికి ఫోన్ చేసి, రాజాని కట్టేసో లేక మరోవిధంగానైనా నిర్బంధించమని చెప్పమని నాన్నతో అంటే, కుక్కల మూలంగా మనుషుల మధ్య మనస్పర్థలెందుకులే పోనీమన్నారు. అప్పటినుండి ‘రాజా‘ మాఇంటి ఛాయల్లో కనపడగానే పప్పీ పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి మనుషుల చాటున దాక్కోవడం మొదలు పెట్టింది. జాకీ మాత్రం పెద్ద గొంతుతో మొరిగి భయ పెట్టాలని చూసేది కానీ, తెగించి ఎప్పుడూ పోరాడలేదు.

ఇలాగ కొన్నాళ్ళు గడిచాక, ఓ వేసవికాలం సాయంత్రం, మేమందరం అప్పుడే చల్లటి నీళ్ళు వాకిట్లో చల్లుకొని, ఇంటిముందు అరుగుల మీద కూచొని కాఫీ తాగుతున్నాం. మా పొలం గట్లమీదుగా రాజా ఠీవీగా నడుచుకొంటూ వస్తుంది. మా నాన్న మా అందరికన్నా మొదటగా చూసి, ‘అదిగో కొదమ సింహం వస్తుంది, ఇక మనకి చెవులు దిబ్బిళ్ళు పడేలా కొంచం సేపు జాకీ గోల చేస్తుంది, ఎలా భరించడం‘, అన్నారు. రోహిణీ కార్తె ఎండకి తోడుగా వడగాడుపులు రోజంతా భరించి, అప్పటికే తల భారంగా ఉండడంతో మాకూ విసుగ్గా అనిపించింది. పప్పీ మా మాటల్లో రాజా అన్న మాటే విందో, లేక రాజా వస్తున్న వాసనే పసిగట్టిందో ఇంటి వెనకాతల

దాక్కోటానికి పరిగెట్టింది. జాకీ మాత్రం ఎప్పటిలాగా మొరగక, ఏదో నిర్ణయానికి వచ్చిన విధంగా రాజా వస్తున్న వైపు ఊపిరితీసుకోవడం కూడా మరిచిపోయి చూస్తూ నిలబడింది. రాజా మా మోటర్‌షెడ్ సమీపించే వరకూ, ఇలాగే చూసి ఉన్నట్టుండి వెళ్ళి కలబడింది. మా జాకీ రాజా అంత పెద్ద కుక్క కాకపోయినా మరీ అంత చిన్నదేం కాదు. ఇక దాదాపు ఐదు నిముషాల వరకూ మాకు ఏ కుక్క ఎక్కడ ఉన్నదీ తెలియనంత వేగంగా దుమ్ము లేపుతూ రెండు కుక్కల మధ్యా భీకర పోరాటం జరిగింది. అంతలో ఇంటి వెనకాతల నుండి మొక్కల మధ్య దాక్కుంటూ షెడ్ వెనుక వైపుకి ఎలా వచ్చిందో, పప్పీ రాజాని, ఆశ్చర్యంగా, హఠాత్తుగా మరో వైపు నుండి అడ్డగించింది. మొత్తానికి ఆరోజు మా పప్పీ, జాకీ ప్రాణాలకి తెగించి మరీ పోరాడి చివరకి రాజాని పొలం దాటిందాకా తరిమి వచ్చాయి. ఆ దెబ్బకి నిజంగానే బాగా భయపడిందేమో, మా పొలం గట్లకి కానీ, మా ఇంటి చాయలకి కానీ రాజా మరిక రాలేదు.

ఓ రోజు వంటరిగా మరో పొలం వైపు సాయంత్రం పూట వెళ్ళిన జాకీ మరి తిరిగి రాలేదు. మేమంతా బయట మంచాలు వేసుకొని, అన్నం తినడానికి కూచుంటున్నాం. పప్పీ ఒక్కటే మా చుట్టూ తిరుగుతూ పళ్ళాల వేపు చూస్తూ కూచుంది కానీ జాకీ వచ్చే సూచనలు కనపడలేదు. మరో గంట, రెండు గంటలు గడిచాయి కానీ జాకీ జాడ మాత్రం తెలీలేదు. మా రెండు కుక్కలూ ఇలా తిరిగిరావడానికి వెళ్ళేవిగాని మేం రాత్రి అన్నం తినే సమయానికి తిరిగి వస్తుండేవి. ఇక ఊరుకోలేక మా అమ్మ మా పక్క పొలాల వాళ్ళకి ఇద్దరి, ముగ్గురికి ఫోన్ చేసింది. ఎవరూ జాకీని ఆ సాయంత్రం చూడలేదన్నారు. ఇలా రెండు రోజులు గడిచాయి, మా నాన్న కొంచం దూరంలో ఉన్న పొలాల దగ్గరికి కూడా వెళ్ళి అడిగి వచ్చారు, కానీ జాకీ కనపడలేదు. మరో రోజు గడిచిన తర్వాత సుబ్బారావు గారు ఇంటికి వెళుతూ, దారిలో ఆగి మాతో మాట్లాడ్డానికి వచ్చారు. ఆయన ఆరోజు పొద్దున్నే పొలం చివరదాక నడిచి వెళుతూ ఉండగా, కరెంట్ తీగ తగిలి చచ్చిపోయిన జాకీ కనపడిందట. వేరుశనగ, మొక్కజొన్న లాంటి పంటలు వేసే రైతులు అడివి పందుల ధాటికి, తట్టుకోలేక పొలం చుట్టూతా కరెంట్ వైర్ వేయడం మా దగ్గర మామూలే.

కొన్ని రోజులు దిగులుగా జాకీని పిలుస్తూ అన్నం అదీ తినక పప్పీ బాగా డీలా పడిపోయింది. మరో కుక్కపిల్లని తెస్తే ఇంట్లో తోడుగా ఉంటుందని, మా నాన్న మూడు నెలల పిల్లయిన 'సోనీ' ని తెచ్చారు. 'సోని' ఇంటికి వచ్చిన మరో క్షణం పప్పీ పిచ్చి పట్టిన దానిలా ప్రవర్తించ సాగింది. మేము కనుచూపు మేరలో లేకపోతే సోనీని చంపేసే ప్రయత్నం చేయటం, తన ప్లేట్లో వేసిన అన్నం తీసుకొని వెళ్ళి పెరట్లో గుంటలు తవ్వి పాతి పెట్టుకోవడం, మేము పిలుస్తున్నా వినిపించుకోక వెళ్ళిపోడం చేస్తూ ఉండేది. పప్పీ మామూలు అవడానికి దాదాపు రెండు నెలలు పట్టింది. ఈ పాటికి మీరంతా, ఏమిటీ ఈ అమ్మాయి ఈ నెల మరేమీ లేనట్టుగా రెండు కుక్కల గురించి రాసింది అనుకుంటున్నారా? ఈ సంఘటనలు మన జీవితాన్ని ఎంతగా పోలి ఉన్నాయో కొన్ని ప్రశ్నలు వేసుకుని పరిశీలిద్దాం.

1. మా నాన్న రాజా గురించి ఎలాంటి చర్యా తీసుకోపోవడం మంచికేనా?

2. లేక, పప్పీని, జాకీకి వాటి సమస్యల్ని ఎదుర్కొని పోరాడ్డానికి అవకాశం ఇవ్వడం మంచిదా?

3. జాకీకి ఏమీ కాని పప్పీ చిన్నప్పటినుంచీ కలిసి పెరిగినంత మాత్రానికే అంత దగ్గరయిందే?

4. ఉన్నట్టుండి, మేమందరం ముద్దు చేస్తున్న సోనీ అంటే పప్పీకి ఎందుకంత అపనమ్మకం?

5. సోనీ వచ్చిన తర్వాత తనకి తిండి కూడా దక్కదన్న అనుమానం ఎందుకు వచ్చింది పప్పీకి?

ఇప్పటికే మీకు వీటికి సమాంతర పరిధిలో ఉన్న మరికొన్ని ప్రశ్నలు ఉదయించాలే!

ఆ. సద్దాం హుస్సేన్ క్రూరుడు అన్న విషయం ప్రపంచ ప్రజలకి అంత ఆలస్యంగా గుర్తుకొచ్చిందే?

2. ఇరాకీ ప్రజలలో ఒక ఉద్యమం వస్తుందన్న నమ్మకం మనకి లేకపోయిందా?

3. అన్ని భేదాలున్న సున్ని, షియా ప్రజలు అంత వరకూ కలిసి ఎలా మనగలిగారు?

4. అనేక సంవత్సరాలుగా అన్నింటినీ అధిగమించి ఒక సమాజం ఏర్పరుచుకున్న అధికార వర్గ నియమాల్ని, ఆ సమాజం గురించి జ్ఞానం లేని మరో దేశం వచ్చి కూలదోసి ఒక వర్గ ప్రజల్ని అధికారుల్ని చేసి మరో వర్గ ప్రజలకి నీకేమీ అధికారం లేదు పొమ్మంటం వెనుక మచ్చుకైనా నీతి, న్యాయం ఉందా?

5. రోజూ వందల మంది ఒకరి నొకరు ఇలాంటి అనుమానాల మధ్య చంపుకోవటం మీకేమైనా అర్థమౌతుందా?

6. కొన్ని వేల మందిని చంపిన సద్దాంకి, అంతకన్నా ఎక్కువ మంది ఇరక్ పౌరుల్ని చంపిన బుష్ కి మధ్య తేడా ఏమిటి?

ఒకరు చేసింది సమంజసమూ, మరొకరు చేసింది అన్యాయమైనా మధ్య ప్రాణాలు కోల్పోయేది నిరపరాధులైన ప్రజలే కదా!

****

మీరు జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్నారో లేదో, గత కొద్ది నెలలుగా ఉధృతమౌతున్న ఇరాన్ వ్యవహారం త్వరలో ఒక కొలిక్కి వచ్చేట్టుగా ఉంది. కొన్ని పరిశోధక వార్తా పత్రికలు, జర్నలిస్టులు ఇరాన్ మీద తప్పక విమాన దాడి జరుగుతుందని అంటున్నారు. పేరున్న వార్తా పత్రికలు, టీవీ ఛానళ్ళతో సహా, ఇరాన్ ఎంత ప్రమాదకరమైన దేశమో, దానికి అణుశాస్త్రపు పరిజ్ఞానం ఉండడం ప్రపంచానికి ఎంత ప్రమాదకరమో మన బుర్రల్లో అతుక్కుపోయేట్టుగా మరీ, మరీ చెప్పటం వింటూనే ఉన్నాం. కరెక్టుగా ఇలాంటి వాదనే మరో చోట, మరో సమయంలో విన్నట్టుగా అనిపిస్తుందా? ఒక్కసారి గతంలోకి వెళితే, ముఖ్యంగా 2002, 2003 సంవత్సరాలలో ఇదే వాదన సద్దాం గురించి విన్నాం కదూ! మనకి తెలిసిన మరో సమాజం సమసి పోయే లోగా దాన్ని గురించి కొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలు తెలుసుకుందాం.

మానవ సమాజం గత 13, 14 వేల సంవత్సరాలుగా మాత్రమే వ్యవసాయం వృత్తిగా చేపట్టింది. అంతకు ముందంతా మనందరం వేటాడుతూ, ప్రకృతి మనకిచ్చిన పళ్ళు, గింజలు, వేళ్ళు తింటూ బ్రతికే వాళ్ళం. మనకి తెలిసినంత వరకూ మొట్టమొదటి వ్యవసాయం, 'సారవంతమైన వంక', మనకు ఇస్రాయెల్, సిరియా, ఇరాక్, ఇరాన్ లాంటి దేశాలుగా తెలిసిన ప్రాంతంలో మొదలయింది. ఒకసారి వ్యవసాయం విరివిగా వాడుకలోకి వచ్చాక, పెద్ద పెద్ద సమాజాలు, దానిని నియంత్రించటానికి కావలసిన విద్యలు ఏర్పటడం మొదలయ్యాయి. వ్రాత, గణితం, అర్థం, విశ్వ శాస్త్రం, కవిత్వం, మొట్టమొదటి ద్రాక్షా మధురపానీయం లాంటి వన్నీ ఇక్కడే మొదలయి అభివృద్ధి చెందాయి. వేటమీద ఆధార పడిన సమాజంలో ప్రతి ఒక్కరూ పని చేయవలిసిందే, అదే వ్యవసాయాధారమైన సమాజంలో కొంత మంది పంటలు పండిస్తే, వాటిని వినియోగించుకొని సమాజ శ్రేయస్సు కొరకు పనిచేసే కొంత మందికి ఉద్యోగాలు ఇవ్వడం సాధ్యమౌతుంది, లేదా రైతు తన కింద పని చేయడానికి కొంత మందిని పెట్టుకోవచ్చు. అందుకే నాగరికత అభివృద్ధి చెందడానికి వ్యవసాయం చాలా అవసరం అంటారు సమాజ శాస్త్రం చదివే పండితులు. ఏదైతేనేం, గ్రీకు మహా సామ్రాజ్యానికి ధీటుగా నిలవ గలిగే స్థాయికి ఎదగ గలిగింది పర్షియన్ రాజ్యం. గ్రీకు చరిత్ర కారుల రచనలు చదివితే పర్షియన్ రాజ్య ప్రాబల్యాన్ని ఎంత ముఖ్యమైన విషయంగా భావించారో అర్థమౌతుంది.

1500-1700 మధ్య, షా అబ్బాస్, నాదిర్ షా నాయకత్వంలో ఇరాన్ పటిష్టమైన దేశంగా రూపొందింది. కానీ అప్పటికే మెల్లగా యూరోప్ దేశాలు చిన్న చిన్న కాలనీలు ఏర్పాటు చేయడం మొదలు పెట్టాయి. కానీ ఇరాన్ ప్రజలు 1890 ప్రాంతంలో షా వంశపు నాయకత్వానికి వ్యతిరేకంగా తమకై ఒక రాజ్యాంగం, పార్లమెంటు ఉండాలని ఉద్యమం మొదలుపెట్టారు. ఇక తప్పనిసరై షా, కొంత అధికారాన్నిచ్చి ఒక

పార్లమెంటును ఏర్పాటు చేశాడు. ఇదే సమయంలో ఇరాన్‌లో చమురు నిల్వలు బయలు పడ్డాయి. ఇంగ్లండు, రష్యా మధ్య, మంచి నాయకత్వం లేని ఇరాన్ భవిష్యత్ బలి అయింది. ఇంగ్లడ్‌కి చెందిన బి.పి కంపెనీ (మన దేశంలో ఈస్టు ఇండియా కంపెనీలాగా) అనధికారంగా పాలిస్తూ ఉండేది. రెండో ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత, ప్రజలు తమ దేశపు ప్రకృతి వనరులైన చమురు నిల్వలు విదేశీయులు అన్యాయంగా కొల్లగొట్టటం సహించక ఉన్నత ఉద్దేశాలున్న 'మొహమ్మద్ మొస్సాడెక్' ని ప్రధాన మంత్రిగా ఎన్నుకున్నారు. కొంత మంది, ఈ నాయకుణ్ణి ఇరాన్ ఆశాదీపంగా చెప్పుకున్నారు. కానీ అతను చమురు నిల్వలు మొదలగు వనరుల్ని, దేశీయం చేసి, వాటి ద్వారా వచ్చే ఆదాయాన్ని ప్రజలకు చెందేట్లుగా చట్టాలవీ చేయడం ఇంగ్లండుకి కంటకమైంది. ఎలాగైనా అతన్ని పదవి నుంచి తొలిగించాలని చూస్తున్న ఇంగ్లండుకి, అమెరికా రష్యాల మధ్య కోల్డ్ వార్ సమయానుకూలంగా ఉపయోగపడింది. రెండు దేశాలు కలిసి, మొసాడెక్ని తొలగించి తిరిగి రేజా షా ని రాజుని చేసాయి. దాని ఫలితమే ఇరాన్ 1979 మతపరమైన ఉద్యమం. దీని వెనుకా పశ్చిమ దేశాల హస్తం ఉందని చాలా మందికి అనుమానం. కానీ, 1957లో, అమెరికా, ఇంగ్లండు కలిసి ఇరాన్ పురోభివృద్ధిని నిరోధించక పోయినట్లయితే ఇప్పటికి ఆ దేశం మొట్ట మొదటి ప్రజా స్వామ్యంగా విలసిల్లుతుండేది. ఇలా ఎప్పటికప్పుడు మన ఆసియా వ్యవహారాల్లో తమ ప్రయోజనాలకై తల దూర్చడం పశ్చిమ దేశాలకి తగని పని కాదా?

ఇప్పుడు సమయాన్నే ఉదాహరణగా తీసుకోండి. యుద్ధమే ప్రధానమైన మార్గంగా ఎన్నుకున్న కొంతమంది చేసే వాదనలు వింటుంటే నాకు ఒక్కోసారి నవ్వు వస్తుంది. మనల్ని అంత అజ్ఞానుల కింద జమకడుతున్నారా? ఒక ప్రక్క శాస్త్రవేత్తలు 4% ఎన్‌రిచ్ చేసిన యురేనియం శాంతియుతమైనపనులకి మాత్రమే ఉపయోగ పడుతుంది అని, అణు బాంబ్ తయారు చేయడానికి 90% ఎన్‌రిచ్ చేయాలి, అది చేయడం అంత సులభతరం కాదు, కొన్ని సంవత్సరాలు పడుతుంది అని చెపుతుంటే, కొంతమంది నాయకులు, ఒకసారి ఎన్‌రిచ్ చేయడం మొదలు పెడితే కొన్ని వారాల్లో ఆయుధాలు తయారు చేయొచ్చు అంటున్నారు. ఇదేమైనా పిడకలు చేయడం అనుకున్నారా? అణు శాస్త్రం చాలా కొత్తది, దానిలో మెళుకువలు తెలిసిన వారు చాలా కొద్ది మంది ఉన్నారు. ఒక ప్రయోగశాల బాంబ్ తయారు చేయడానికి నిర్మించాలంటే అంత సులభం కాదు.

దానికి మించి బుష్ ప్రవర్తన ఎలా ఉందంటే, ఒక చిన్న పిల్లవాడు తనని క్లాసులో ఎవరో పిల్లవాడు కొడతాడని అనుమానంగా ఉందనీ టీచర్‌తో (ఇక్కడ టీచర్ యు.ఎన్) చెప్పి, అందుమూలకంగా ముందే ఆ పిల్లవాడి కాళ్ళు చేతులు విరగ్గొడతానని పంతంగా మాట్లాడితే, టీచర్ ఆ పని చేయబోయేముందు, ఆ పిల్లవాడితో మాట్లాడి , అసలు కొట్టాలన్న ఉద్దేశం ఉందా లేదా అన్న విషయం పరిశీలించమని చెపితే, కాదూ కూడదు, నాకు తెలుసు వాడు కొడతాడు. నేనా వెధవతో మాట్లాడను అన్నట్లుగా ఉంది. దానికి తోడు నా స్నేహితులు కొంతమంది ఇరాన్ మొండితనాన్ని ఛాదస్తంగా భావిస్తుంటారు. అమెరికా లాంటి దేశం ఓ పక్కనుండి శాంక్షన్స్ అంటూ బెదిరిస్తుంటే మాట వినక ఎందుకలా చేస్తుంది అంటారు. గత కొన్ని దశాబ్దాలుగా మన ఆసియా ప్రాంతం పశ్చిమ దేశాల మూలంగా మన సమాజాలు ఎలాంటి మార్పులు చూడవలిసి వచ్చాయో గమనించి, దానికి వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించడం మొదలు పెట్టాయి. కానీ అన్ని దేశాల మధ్య అల్లుకుపోయిన వ్యాపార బంధాల మూలంగా ప్రతిఘటన అంత సులభతరం కాదు. ఇరాన్ తమ అణు శాస్త్రం విద్యుత్ కోసం మాత్రమేనన్న వాదనలో కొంత వాస్తవమూ, కొంత మొండితనమూ లేకపోలేదు. కానీ ఆసియా నుండి, ముఖ్యంగా పశ్చిమ దేశం పాలించిన దేశం నుండి వచ్చిన నాకు ఈ మొండితనం అర్థం చేసుకోవడం నా అమెరికన్ స్నేహితులకన్నా సులభతరం.

1. అసలు అణుశాస్త్రం దేనికైనా వినియోగించడం అంగీకరించదగ్గ విషయమేనా?

2. అంతకన్నా సురక్షితమైన పద్ధతులు లేవా?

3. నార్త్ కొరియా, ఇండియా, ఇస్రాయెల్, చైనా ఉపయోగించగాలేంది, ఇరాన్ వాడితే వచ్చిన ప్రమాదమేంటి?

4. నాన్-ప్రొలిఫరేషన్ ఒప్పందంలో ఇండియా పాల్గొనలేదు, కానీ అమెరికా మొన్నటికి మొన్న ఇండియాకి అణు శాస్త్ర పరిశోధనలో సహాయపడ్డానికి అంగీకరించింది. దీని వెనుక అసలు కారణం పెరుగుతున్న చైనా అధికారమా?

5. మొదట ఉపయోగించిన 'మిడిల్ ఈస్టులో ప్రజాస్వామ్యం' అన్న పదం అంతగా వినిపించడంలేదే ఇప్పుడు? ఇరాక్‌లో వీళ్ళు వెలగబెట్టిన ప్రజాస్వామ్యం ఉదాహరణ వాళ్ళ నోళ్ళే మూయిస్తోందా?

6. ఇరాక్ షియా నాయకులు ఇరాన్‌తో బలమైన బంధాలు ఏర్పరుచుకోవడం ఈ విషయానికి మూల కారణమా?

7. లేక ఇదీ ప్రకృతి వనరులకై జరుగుతున మరో పోరాటమేనా?

8. అసలు యుద్ధం అన్నది మానవజాతి పురోగతికి అవసరమా, లేదా?

****

ఇలా అన్నారు

ఈ లోకోపకారులతో వొచ్చిన అనర్థమే అది. తాము అనుకున్న పద్ధతి ప్రకారం, ఏది ఉపయోగ మనుకుంటారో దానిని నెత్తిన రుద్దుతారు, పర్యవసానం ఏం కానీ. అట్లానే ప్రజలమీద ప్రేమకన్నా కమ్యూనిజం మీద ఎక్కువ ప్రేమ చాలామంది నాయకులకి.

****

ఇద్దరు సత్యాన్ని గురించి వాదించుకున్నామంటే వాస్తవంలేని ప్రిన్సిపిల్స్‌ని కొన్నింటిని ఆధారంగా వొప్పుకుని వాదించుకున్నామన్నమాట. ఆ సూత్రాల వాస్తవాన్ని కూడా ప్రశ్నించవొచ్చు. వాటిల్లో సమన్వయం కుదరకపోతే అసలు వాదనేలేదు. ప్రజల మనసులకీ, అందులో దేశాల, సంఘాల మనుషులకీ, మనస్సులకీ కామన్‌గా కొన్ని బాహ్య విషయాల్లో సామరస్యం వుంది. వొస్తువులూ, రంగులూ, ఒక్కొక్కప్పుడు కొన్ని అభిరుచులూ, వాటిని మించి మాట్లాడామా మన మనస్సు మనకే తప్ప ఇంక దేనికీ ప్రమాణం కాదు.

మ్యూజింగ్స్‌లో చలం